

РЕШЕНИЕ

№ 5968

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5936** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Е. М. К., чрез адв. В. срещу Решение № 20122276 от 21.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 104 състав, по НАХД № 4271/2021 г. С решението съдът е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба № „К” № 2137103, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл.189, ал.4, вр. с чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на

решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, в следствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществен състав на административното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно уведомен, не се представлява. Представя писмена защита, в която се излагат подробни съображения, относно валидността, допустимостта и правилността на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХІ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В атакуваното решение, първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка, въз основа и след анализ на събраните по делото писмени доказателства. Районният съд е приел, че на 26.06.2018 г. в 10:49 ч. в [населено място] по [улица], с посока на движението от [улица]към [улица]е установено и заснето с автоматизирано техническо средство № TFR1-M 619, нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в превишение на максимално допустимата скорост на движение в населено място, извършено с лек автомобил „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещо се със скорост от 75 км/ч., при разрешена скорост от 50 км/ч. за населено място.

За това нарушение е издаден процесният електронния фиш, въз основа на клип № 10513 от техническо средство – система за видеоконтрол на нарушенията № TFR1-M

619, записваща и заснемаща дата, час, скорост и регистрационен номер на автомобила и справка от ЦБД за собственост на заснетото МПС, при която е установено, че същото се притежава от Е. М. К..

За да потвърди ЕФ, въззивният съд е приел, че системата за контрол, с която е установено процесното нарушение, отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и използването ѝ в случая за установяване на нарушението е в съответствие с приетото с ТР № 1/26.02.2014 г. Наред с това тази система е от одобрен тип и е преминала периодичен контрол за техническа изправност. От обективна страна е прието в тази връзка, че е безспорно доказано, че процесният лек автомобил се е движел в рамките на населеното място /съгласно дефиницията на § 6, т. 49 от ЗДвП/ с 75 км/ч, тоест над ограничението от 50 км/ч.

По делото е безспорно, а и се установява от представените писмени доказателства – Протокол за използване на автоматизирано техническо средство от 26.06.2018 г. и схема на пътния участък, в които е установено нарушението, че същото е заснето в рамките на населено място – [населено място]. /съгласно дефиницията на § 6, т. 49 от ЗДвП/.

Въз основа на представени доказателства за техническата годност на автоматизираното техническо средство TFR1-M 619 се установява, че същото представлява такова от одобрен тип /Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, валидно от 24.02.2010 г. до 24.02.2020 г./ и е преминало периодична проверка за техническа изправност на 27.03.2018 г. /Протокол № 8-38-18/27.03.2018 г. за проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR1-M/. Следователно, безспорно се установява, въз основа на данните от посоченото техническо средство за контрол, че процесният автомобил се е движел с 78 км/ч /75 км/ч след приспадане на толеранс от 3 %/, тоест с 25 км/ч над ограничението от 50 км/ч за населено място съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. С оглед на това е доказано от обективна страна визираното в ЕФ нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойност от 50 km/h в населено място. Електронният фиш е връчен лично на собственика на МПС г – жа К., на 26.06.2018 г. Същата не е представила декларация, от която да е видно, дали друго лице не е управлявало

автомобила и не е подал писмено възражение.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. По делото се

установява, че въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта е 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочена посочената разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно – и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП, в която хипотеза липсва разграничение на разрешената скорост по смисъла на чл.21, ал.1 ЗДвП и разрешената с поставен пътен знак скорост, въведена с чл.21, ал.2 от закона.

Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес - чл. 189, ал. 15 ЗДвП. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика на управляваното МПС. Обратно на твърденията на жалбоподателя и видно от електронния фиш е, че в посоченото време и място в същия, със скорост 75 км/ч., касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е превишил допустимата скорост с 25 км/ч. Техническото средство е преминало ежегодния периодичен технически преглед. Същото е преминало през изискуемата законова проверка за техническа годност, а касаторът не е посочил, че автомобилът е бил управляван от друго лице.

Настоящата инстанция счита, че с оглед измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., нормативният акт е съобразен с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. на ВАС относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, чрез добавяне в разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП на термина "автоматизирано" техническо средство, дефиниран в § 6, т.65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП – „Автоматизирани технически средства и системи" са както стационарните системи (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган), така и мобилните технически средства, които могат да са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя

начало и край на работния процес“. Следователно, мобилните системи за видеоконтрол след законодателните изменения представляват годно средство за констатиране и заснемане на нарушения на установените ограничения на скоростта при спазване на въведените изисквания контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола да го изключва и демонтира. В настоящия случай не се установяват нарушения на тези правила за работа с мобилната система за видеоконтрол.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в ЕФ фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Правилен е изводът на въззивната инстанция основан на събраните по делото доказателства, че касаторът като участник в пътното движение е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушението по чл.21, ал.1 ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустима скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като на 26.06.2018 г. в 10,49 ч. на описано място в [населено място] управлява конкретно посочен автомобил, като при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч. водачът се движи с наказуема скорост от 75км/ч.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 21 до 30 км/ч. санкцията е в размер на 100 лв.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20122276 от 21.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 104 състав, по НАХД №4271/2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

